

ת"פ 57899/07/23 - מדינת ישראל נגד ראפת עלאמה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 57899-07-23 מדינת ישראל נ' עלאמה(עציר)

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	נגד
ראפת עלאמה	הנאשם

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום המתוקן בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל"), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), נהיגה ברכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח), תשל"ל - 1970, נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א - 1961, נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא רישיון - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א - 1961, אי ציות לאות של שוטר במדים - עבירה לפי תקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961, נהיגה ברמזור אדום - עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, היה הנאשם במועד הרלוונטי תושב האשור ולא היתה בידו אשרת שהיה או היתר כדין.

ביום 20.7.23 בסמוך לשעה 23:07 ברחוב ירושלים בקרית מוצקין נהג הנאשם ברכב מסוג סקודה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, לא ציית להוראות השוטר אשר שהה במקום במסגרת מחסום שגרתי בהיותו לבוש מדי משטרה וניידת מסומנת וכן נהג בקלות ראש באופן שהאיץ מהירות נסיעתו ופנה שמאלה, עת השוטר סימן לו לעצור בצד הדרך לצורך בדיקה שגרית באמצעות פנס ואורות מהבהבים.

בהמשך למתואר, הנאשם נהג בקלות ראש, חצה רמזור אדום בצומת ויקטורי והמשיך בנסיעה ברחוב שדרות ירושלים בקרית ים וחנה את הרכב בצומת רחובות גולדה מאיר ופנחס לבון בקרית ים. באותן נסיבות ניגשו השוטרים לרכב ואיתרו בו את חברו של הנאשם מר תיתי בעוד הנאשם הפריע לשוטר בעת מילוי תפקידו בכך שנמלט מהרכב, התחבא בתוך משאית זבל בחניון ואותר בסופו של דבר.

הנאשם נהג ברכב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה ובקלות ראש. הנאשם לא ציית לאור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו, לא עצר רכבו לפני קו עצירה, המשיך בנסיעה בניגוד לאור אדום ושהה בישראל מיום 11.7.23 ללא היתר.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש נספח לטיעונים לעונש (ת/1) וכן הגיש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/2). ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים והפנה לפסיקה רלוונטית לטעמו. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 3 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונש הראוי לנאשם טענה המאשימה כי לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות בגין עבירות דומות ולפיכך עתרה להשית על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וכן קנס כספי והתחייבות כספית להימנע מעבירה.

4. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 2000, רווק ויש לו בת זוג ישראלית מזה 5 שנים. הנאשם הודה בפתח משפטו בעובדות כתב אישום מתוקן. הסנגור טען כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. עוד טען הסנגור מבלי להקל ראש בעבירות המיוחסות לנאשם כי מדובר בעבירות של ברירת קנס וכי מתחם הענישה מתחיל מעונש של ענישה הצופה פני עתיד והפנה לפסיקה רלוונטית (נ/1, נ/2, נ/3, נ/4). הנאשם כך נטען נמצא בעיצומו של הליך קבלת אישור שהייה (נ/5). ב"כ הנאשם אף ציין כי הנאשם הוחזק בתחנת המשטרה ולא בבית מעצר כמתבקש ולא נמסרה כל התייחסות הגורמים הרלוונטיים. בסופו של יום עתר הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

5. הנאשם ביקש להישפט והביע צער על מעשיו ואמר שיחזור לחיות בצורה חוקית.

דין והכרעה

6. בקביעת עונשו של הנאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש בהתאם לעיקרון המנחה המתווה את קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה העבירה לבין נסיבות העבירה, מידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת עקרון זה על בית המשפט לשקול את הערך החברתי שבבסיס העבירה המיוחסת לנאשם, מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת. סעיף 40ט לחוק העונשין מונה את הנסיבות שיש להתחשב בהן בקביעת מתחם העונש ההולם וסעיף 40יא' לחוק העונשין מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

7. מדובר בכתב אישום הכולל השתלשלות אירועים וקיימת בבסיסם תכנית עבריינית אחת ומוגדרת (ע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל (23.9.14) וכן ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)). לפיכך, נכון יהיה לראות את כל השתלשלות העניינים כאירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

8. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו כתוצאה מביצוע חלק מהעבירות לרבות עבירות התעבורה הם סיכון חייהם, שלומם ורכושם של המשתמשים בדרך, פגיעה בתחושת הביטחון של הציבור. בתי המשפט עמדו על חומרתה של עבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה וכפי שקבע כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 2666/12 **אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל** (23.4.2012):

"...נהיגה בלי רישיון משמעה הסטטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור".

הנוהג ללא רישיון נהיגה מעולם הוגדר על ידי בית המשפט העליון במסגרת רע"פ 3149/11 **רסאם נ' מדינת ישראל** (15.5.11) כ"איום נע" היות ובנהיגתו הוא מהווה סכנה ממשית ומוחשית לעוברי הדרך, מאחר ולא הוכשר ולא הוסמך לנהיגה מעולם, והוא נוהג בכלי תחבורה שעלול ברגע להפוך לכלי משחית כנגד הסובבים אותו.

9. בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין יש פגיעה בערכים חברתיים מוגנים של זכותה של המדינה, ככל מדינה ריבונית, לפקח על הנכנסים בשעריה, לבקר את הבאים בתחומה ולהתנות את כניסתם בתנאים. כניסה ושהייה שלא כדין לישראל מונעות אפשרות זו. כמו כן טמון בעבירה זו סיכון ביטחוני אף אם אינו ברף הגבוה כאשר מדובר בשהייה בלתי חוקית לצורכי פרנסה. בענייננו לא רק שהנאשם שהה שלא כדין בתחומי מדינת ישראל אלא שאף עבירות נלוות.

10. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים .

11. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין נפסקה ע"י ביהמ"ש העליון ב-רע"פ 3677/13 בעניין אלהרוש וקובעת כי מתחם העונש ההולם בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל לצורכי פרנסה, כאשר לא נוספו לעבירה זו עבירות נלוות, נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר כאשר מתחם זה כולל בתוכו גם מאסר על תנאי. בענייננו הגם שהנאשם נכנס לצרכי פרנסה הרי שמתחם הענישה שנקבע בהלכת אלהרוש יכול לשמש כנקודת מוצא בלבד לאור העובדה כי הנאשם עבר עבירות נלוות.

12. באשר למדיניות הענישה בעבירות תעבורה אפנה לפסיקה כדלקמן:

בעפ"ג (י-ם) 10251-11-14 **רוידי נ' מדינת ישראל**, (31.5.15), נדון ערעורו של נאשם, כבן 24, ללא עבר פלילי או תעבורתי שהורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם, נהיגה ברשלנות, נהיגה בשכרות ונהיגה ללא ביטוח. בית משפט לתעבורה קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לאירוע כולו נע בין מאסר קצר בפועל מותנה למאסר בן מספר חודשים, שאפשר וירוצה בדרך של עבודות שירות ובנוסף פסילה מלנהוג שארכה בין 24 ל-48 חודשים. הנאשם נדון ל 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס בסך 1000 ₪, פסילה של 36 חודשים ו-3 חודשי מאסר על תנאי ל- 3 שנים. בערעור שהגיש הנאשם הופחת עונשו של הנאשם ל- 45 ימי מאסר בפועל והפסילה קוצרה ל- 30 חודשים בהתחשב בכך שהנאשם צעיר ללא עבר, משלא הוכח שסיכן בנהיגתו מאן דהוא ונכח רמת שכרות נמוכה.

בעפ"ת (ב"ש) 22585-11-12 **מדינת ישראל נ' אשורוב**, (3.12.12), נדון ערעורו על נאשם ללא עבר תעבורתי שהורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם וללא ביטוח ל- 15 ימי מאסר בפועל, שמונה חודשי פסילה, קנס ופסילה על תנאי. הנאשם הגיש ערעור לגבי רכיב המאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע באשר למתחם העונש ההולם כי: **"לטעמי, וגם על פי פסיקה מקבילה בה עיינתי, מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אינו מתחיל ממאסר בפועל, אלא הוא נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל למשך מספר חודשים ואף שנה, בהתאם לנסיבות העבירה"**. עוד נקבע כי העדר עבר תעבורתי, הודייה מהירה, ביחד עם נהיגה על רכב קל, מעמידות את העבירה ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם שנקבע. בסופו של יום, בית המשפט קיבל את הערעור וביטל את רכיב המאסר בפועל.

בפל"א 2896-07-14 **מדינת ישראל נ' גנאם**, (28.7.14), הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם, נהיגה ללא ביטוח תקף ושימוש בטלפון נייד ללא דיבורית. לחובת הנאשם שתי הרשעות בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם. לפי הסדר טיעון שגובש בין הצדדים, הושת על הנאשם מאסר בפועל של 6 חודשים, מאסר על תנאי של 7 חודשים, פסילה בפועל ל- 18 חודשים, פסילה על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים, התחייבות בסך 10,000 ₪.

בתת"ע (פ"ת) 8467-03-11 **מדינת ישראל נ' אבשייב** (3.9.12), הורשע נאשם בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם, נהיגה כשרישיון הרכב פקע וללא ביטוח תקף. מתחם העונש ההולם שנקבע הוא מאסר בפועל הנע בין עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי עד 8 חודשים, פסילה בפועל לתקופה של 4 עד 10 חודשים, פסילה על תנאי וקנס של מאות שקלים עד 5,000 ש"ח. בית המשפט קבע כי לנאשם עבר מכביד הכולל 4 הרשעות בעבירות של נהיגה ללא רישיון. בית המשפט התחשב בנסיבות חיים בעייתיות של הנאשם וקיבל את הטענה כי פתח בדף חדש בחייו והשית עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, 8 חודשי מאסר על תנאי, פסילה למשך 5 חודשים והפעלת פסילה על תנאי, פסילה על תנאי וקנס של 2500 ₪.

בתת"ע (ב"ש) 3725-02-14 **מדינת ישראל נ' סמאחה**, (26.4.15), הורשע נאשם צעיר לאחר שהודה בעבירה של נהיגה ללא רישיון מעולם כשבעברו הרשעה בעבירה זחה, אותה ביצע מספר חודשים קודם לכן. באשר למתחם הענישה צוין בגזר הדין: **"מתחם הענישה ביחס לעבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה, בנסיבות של נהג בלתי מורשה לנהיגה, נקבע על ידי בית המשפט המחוזי (באר-שבע) בעפ"ת 22585-11-12 אליעזר אושורוב נגד מדינת ישראל: "לטעמי, וגם על פי פסיקה מקבילה בה עיינתי, מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אינו מתחיל ממאסר בפועל, אלא הוא נע בין מאסר מותנה ובין מאסר בפועל למשך מספר חודשים ואף שנה, בהתאם לנסיבות העבירה"**. לאור נסיבות חיי הקשות של הנאשם, לאור מבנה האישיות הייחודי של הנאשם כדברי בית המשפט, נגזר דינו לקולא ל- 5 חודשי מאסר על תנאי, 24 חודשי פסילה, התחייבות כספית וקנס נמוך בסך 250 ש"ח.

13. במכלול השיקולים אני קובעת כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין עונש של חודש מאסר בפועל ועד לעונש של 7 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.

14. לא מצאתי כי בתיק זה יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

15. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי משקל להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ולקיחת האחריות. לחומרא נתתי משקל לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעות קודמות של בית המשפט צבאי וכן בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. כל אלה מלמדים כי יש ליתן משקל לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם.

16. אשר על כן במכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

4 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 20.7.23 .

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור אחת או יותר מן העבירות בהן הורשע הנאשם.

אני מחייבת את הנאשם בהתחייבות כספית בסכום של ₪ 1,000 להימנע מעבירה בה הורשע בתיק זה וזאת למשך שנתיים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

על אף העובדה שדינו של הנאשם נגזר ובהמשך להחלטת כבוד ארדמן על שב"ס להמציא את התחייסותו לעובדה כי הנאשם שהה בתחנת המשטרה ולא הועבר לשלטונות שב"ס לבית מעצר.

התפוסים שנתפסו עם מעצרו של הנאשם יושבו לו באמצעות בת זוגו כפי שמפורט בעמוד 5 לפרוטוקול הדיון.

ניתן היום, י"ט אב תשפ"ג, 06 אוגוסט 2023, במעמד הצדדים.